

sušiny, které jsou vyšší než obsahy stanovené pro použití označení, kde tyto popisy obsaženy nejsou. Italské právní předpisy týkající se slova „puro“ jeho uvedení ze své strany podmiňují použitím pouze kakaového másla jako tuku, aniž by bylo nezbytné dodržovat vyšší minimální obsahy předepsané ohledně celkové kakaové sušiny. To představuje přímé porušení čl. 3 odst. 5 směrnice, jakož i matoucí skutečnost pro spotřebitele.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/36/ES ze dne 23. června 2000 o kakaových a čokoládových výrobcích určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 197, s. 19; Zvl. vyd. 13/26, s. 431).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 75).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2009 Lego Juris A/S proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 12. listopadu 2008 ve věci T-270/06: Lego Juris A/S v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem prvního stupně, je Mega Brands, Inc.

(Věc C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lego Juris A/S (zástupci: V.von Bomhard, advokátka, T. Dolde, A. Renck, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Mega Brands, Inc.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně z důvodu, že je v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. e) bodem ii) nařízení č. 40/94 (¹)

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek je v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. e) bodem ii) nařízení č. 40/94. Tato účastnice řízení tvrdí, že Soud prvního stupně:

a) vyložil čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 40/94 takovým způsobem, že jakýkoli tvar plnící funkce je ve skutečnosti vyloučen z ochrany vyplývající z ochranné známky, bez ohledu na to, zda jsou splněna kritéria čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení č. 40/94, jak byla vymezena Soudním dvorem v rozhodnutí Philips v. Remington (²), či nikoliv;

b) použil nesprávná kritéria při identifikaci základních vlastností trojrozměrné ochranné známky; a

c) použil nesprávné kritérium funkčnosti, když (i) neomezil své posouzení na základní vlastnosti dotčené ochranné známky, a když (ii) nevymezil vhodná kritéria pro posouzení, zda je vlastnost spočívající ve tvaru funkční vlastností, a zejména odmítl zohlednit jakýkoliv potenciální alternativní design.

(¹) Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

(²) Věc C-299/99, Philips, Recueil, s. I-5475.

Žaloba podaná dne 4. února 2009 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-50/09)

(2009/C 82/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že neprovedením článku 3 směrnice Rady 85/337/EHS (¹) o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí v platném znění;

— určit, že nezajištěním, aby v oblastech, kde mají irské plánovací orgány a orgán ochrany životního prostředí rozhodovací pravomoc, byly plně dodržovány požadavky článků 2, 3 a 4 této směrnice;

— určit, že vyloučením demoličních prací z rozsahu působnosti právních předpisů, kterými se tato směrnice provádí,

nesplnilo Irsko povinnosti, které mu z této směrnice vyplývají.

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Neprovedení článku 3 směrnice

Komise uplatňuje, že oddíl 173 Pravidel plánování a rozvoje 2000, který vyžaduje, aby plánovací orgány přihlížely ke zprávě o posuzování vlivů na životní prostředí (EIS) a k informacím přicházejícím od odborných poradců, se týká povinnosti podle článku 8 směrnice, přihlídnout k informacím shromážděným na základě článků 5, 6 a 7 směrnice. Podle názoru Komise neodpovídá oddíl 173 širší povinnosti podle článku 3 směrnice, zajistit, aby posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) určilo, popsalo a posoudilo veškeré skutečnosti uvedené v tomto ustanovení.

Co se týče článků 94, 108 a 111 a tabulky 6 Pravidel plánování a rozvoje 2001, činí Komise následující vyjádření. Článek 94 ve spojení s tabulkou 6.2(b) upravuje informace, které EIS musí obsahovat. To je odkaz na informaci, kterou musí oznamovatel záměru podle článku 5 směrnice poskytnout; tu je proto třeba odlišit od EIA, což je celkový proces posuzování. Články 108 a 111 vyžadují, aby plánovací orgány zvážily vhodnost EIS. Komise má za to, že tato ustanovení se týkají článku 5 směrnice, avšak nenahrazují provedení článku 3 této směrnice. Informace, kterou poskytuje oznamovatel záměru, je pouze částí EIA a ustanovení týkající se takové informace nenahrazují povinnost stanovenou v článku 3.

Nedostatek požadavku na řádnou součinnost orgánů

Ačkoli Komise nemá v podstatě výhrady k vícestupňovému rozhodování či k tomu, aby rozhodovací odpovědnost ohledně téhož záměru byla rozdělena mezi různé subjekty, je znepokojena, pokud jde o přesnou metodu, pomocí které jsou povinnosti jednotlivým rozhodujícím subjektům uloženy. Podle názoru Komise neobsahují irské právní předpisy žádnou povinnost rozhodujících subjektů postupovat účinně ve vzájemné součinnosti, a jsou proto v rozporu s články 2, 3 a 4 směrnice.

Neuplatňování směrnice na demoliční práce

Komise je toho názoru, že pokud jsou splněny ostatní podmínky stanovené směrnicí, musí být EIA prováděno pro demoliční práce. Irsko zamýšlelo téměř všechny demoliční práce z Pravidel plánování a rozvoje 2001 (tabulka 2, část I, třída 50) vyloučit. To je podle tvrzení komise plně v rozporu se směrnicí.

(¹) Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3 února 2009 Barbarou Becker proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2008 ve věci T-212/07, Harman International Industries, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Barbara Becker (zástupci: P. Baronikians, A. Hofstetter, advokáti)

Další účastníci řízení: Harman International Industries, Inc., Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 2. prosince 2008 (věc T-112/07), kterým bylo zrušeno rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 7. března 2007 (věc R-502/2006-1);
- zrušil bod 3 rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 2. prosince 2008;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v průběhu celého řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že Soud prvního stupně nesprávně konstatoval podobnost mezi ochrannou známkou „Barbara Becker“ používanou navrhovatelkou a ochranou známkou žalované „BECKER“ a tudíž chybně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství tím, že došel k závěru, že existuje riziko záměny.